

Foto: Unsplash/Arek Adeoye

Idræt i Danmark under Corona

Hvad er konsekvensen af en pandemi for danskernes idrætsvaner?

METTE ESKE, STEFFEN RASK OG RASMUS K. STORM

Coronakrisen satte sit tydelige præg på danskernes idrætsvaner. Under nedlukningen af det danske samfund faldt aktivitetsniveauet betydeligt pga. foramlingsforbuddet, angsten for smitte og nedlukningen af foreningsaktiviteter, fitnesscentre og idrætsanlæg. Nogle danskere omstillede sig og begyndte at være aktive selvorganiseret, på egen hånd eller med (få) venner. Særligt de, der var aktive selvorganiseret og på egen hånd før krisen, var gode til at fastholde deres aktiviteter, mens de, der var aktive i organiserede sammenhænge, var mere tilbøjelige til at indstille deres idrætsaktiviteter. Denne artikel undersøger konsekvenserne af coronakrisen, og konkluderer, at et differentieret idrætsliv kan vise sig gunstigt i krisesituationer, som under en pandemi.

METTE ESKE
Idrættens Analyseinstitut
mette.eske@idan.dk

STEFFEN RASK
Idrættens Analyseinstitut
steffen.rask@idan.dk

RASMUS K. STORM
Idrættens Analyseinstitut
NTNU Business School, Trondheim, Norway
rasmus.storm@idan.dk

INDLEDNING¹

Coronakrisen har sat sit betydelige aftryk på alle dele af det internationale og danske samfund. Allerede i forbindelse med pandemiens første nedlukning, der blev annonceret af Statsminister Mette Frederiksen d. 11. marts 2020, var det klart, at regeringens tiltag for at mindske smittespredningen ville få omfattende konsekvenser i alle sektorer af samfundet.

For idrætslivets vedkommende måtte foreningsidrætten, den kommercielle fitnesssektor og den professionelle (tilskuer)sport som følge af restriktionerne indstille aktiviteterne, da det hurtigt blev klart, at pandemien var på vej ud af kontrol. Konsekvenserne for foreningslivet sås blandt andet - knapt et år efter - ved den årlige opgørelse af medlemstallene i april 2021, hvor Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI) og Danmarks Idrætsforbund (DIF) kundgjorde, at de til sammen kunne se et fald på 4 pct. i medlemsbasen. Også i den kommercielle fitnessbranche har centrene og Dansk Fitness og Helse Organisation (DFHO) markeret sig ved at

¹ Denne artikel bygger på allerede publiceret arbejde af forfatterne og gentager tekst herfra. Se: Erklæring vedrørende artiklens datagrundlag og analyse til sidst i artiklen.

gøre opmærksom på medlemstilbagegang som følge af corona. For de professionelle sportsklubber betød nedlukningerne ligeledes tab af indtægter.

Både DIF og DGI – men også DFHO – lagde under krisen et hårdt pres på de danske politikere for at få genåbnet idrætsaktiviteterne og bringe situationen tilbage til normalen. Målet for DIF og DGI var utvivlsomt at genvinde det tabte terræn med faldende medlemstal, og for fitnesssektoren har det selvsagt handlet om at stoppe nedgangen i indtægter.

Men er det overhovedet muligt at komme tilbage til udgangspunktet og genetablere danskernes idrætsdeltagelse fra en gennemgribende pandemi som den coronakrisen repræsenterede? Og hvordan har coronakrisen nærmere bestemt virket ind på danskernes idrætsvaner?

I denne artikel søges disse spørgsmål nærmere afdækket. Artiklen præsenterer resultater fra Idrættens Analyseinstituts (Idan) løbende målinger af voksne danskere (+18 år) motions- og sportsvaner under coronakrisen, der blev gennemført første gang i april 2020 og gentaget hen over de efterfølgende op- og nedlukninger med en sidste måling i oktober 2021, hvor alle corona-restriktioner var fjernet. Fokus er på den generelle udvikling i idrætsvanerne samt på de forskydninger i aktivitetsmønstrene, der skete under coronakrisen – både i organiserede, foreningsbårne, men også selvorganiserede sammenhænge. Hensigten er at vurdere i hvilken udstrækning og hvordan kriser som en pandemi påvirker danskernes idrætsvaner – herunder at undersøge, hvor godt danskernes idrætsliv 'absorberede' krisen og omstillede sig under forløbet.

Artiklen opstiller først en teoretisk ramme for analysen, hvorunder der gives et kort review af eksisterende forskning vedr. (danskernes) idrætsdeltagelse. Dernæst præsenteres data og indsamlingsmetode(r), hvorefter selve de gennemførte målingers resultater gennemgås og diskuteres. Afslutningsvis konkluderes og perspektiveres resultaterne.

TEORETISK TILGANG OG LITTERATURREVIEW

Artiklens primære ærinde er empirisk, men en teoretisk ramme for analysen er nødvendig for at sætte resultaterne i bedst mulig kontekst og for at bidrage til at forstå coronakrisens konsekvenser for danskernes idrætsvaner. Spørgsmålet er – set fra en teoretisk synsvinkel – hvad der påvirker idrætsdeltagelsen, og hvad der kan forklare udsving i aktivitetsniveauet generelt, men også under specifikke kriser som f.eks. en pandemi. 'Idræt' benyttes i denne artikel som samlet betegnelse for 'sports- og motionsaktiviteter'.

Generel viden om idrætsdeltagelsen (under 'normale' forhold)

Idrætsdeltagelsens betydende faktorer – under normale forhold – er forholdsvist vel udforskede, både herhjemme og internationalt. Generelt viser den eksisterende internationale litteratur, at uddannelseslængde (se f.eks. Coenders et al., 2017), indkomst (se f.eks. Maruyama & Yin, 2012), (arbejds)tid (se f.eks. Weimar et al., 2015), køn (se f.eks. Downward & Riordan, 2007) og alder (se f.eks. Breuer et al., 2010; Breuer & Wicker, 2009) spiller en rolle for deltagelsen på individniveauet. Også livsforløbsspecifikke forhold, f.eks. ægteskab og børn (Downward et al., 2014) samt karriereforhold (se f.eks. Farrell & Shields, 2002) kan virke ind på tilbøjeligheden til at dyrke sport og motion. På det organisatoriske hhv. samfundsmæssige niveau, viser den eksisterende forskning, at kvaliteten af offentlig organisering i relation til sundhedspolitikker (Wicker & Downward, 2017), størrelsen af offentlige udgifter til sundhedsforebyggelse generelt (Lera-López et al., 2016), udbuddet af idrætsfaciliteter og (geografisk) afstand til dem (Eime et al., 2017)² spiller en rolle for aktivitetsniveauet og dermed befolkningens fysiske (Ruseski, 2019) og mentale (Marques et al., 2019; Ruseski et al., 2014) helbredstilstand.

Herhjemme har danskernes idrætsvaner gennem årene være genstand for omfattende udforskning i flere tværsektorsstudier (se f.eks. Laub, 2011; Pilgaard, 2008; Pilgaard & Rask, 2016). De første undersøgelser af danskernes deltagelse i idræt stammer fra 1964 (Kühl, 1964), og den seneste undersøgelse i rækken er foretaget i 2020 (Rask & Eske, 2020). I 2021 publicerede Ibsen et al. (2021) endvidere en landsdækkende undersøgelse af voksne danskeres bevægelsesvaner, herunder deltagelse i idræt. De fleste tendenser i idrætsdeltagelsen kan typisk føres tilbage til befolkningens livsbetingelser og den generelle samfundsudvikling, hvor mange i dag har mere eller mindre stillesiddende jobtyper og arbejder mindre. Analyserne peger overordnet på, at der er en sammenhæng mellem den fysiske belastning i det daglige arbejde, og deltagelsen i sport og motion således, at med mindre hårdt arbejde følger mere idrætsdeltagelse (Pilgaard, 2009).

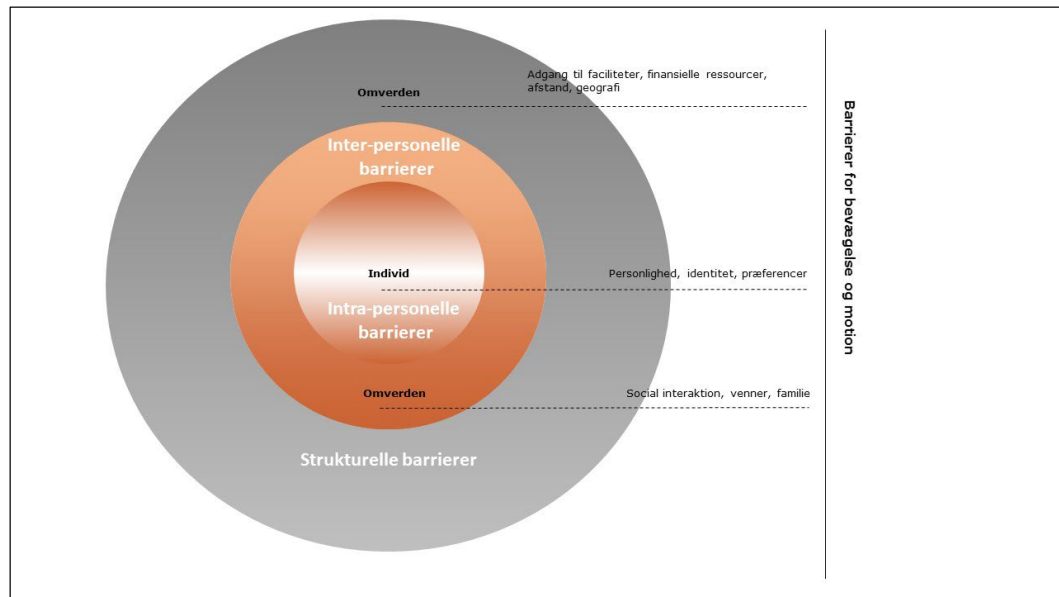
De seneste undersøgelser viser desuden, at uddannelseslængde er den mest afgørende faktor for voksnes idrætsdeltagelse (længere uddannelse => større tilbøjelighed til at dyrke idræt), men andre faktorer som urbanisering, beskæftigelse, fysisk belastning i arbejdet, hjemmeboende børn og partnerens idrætsdeltagelse har også betydning for, hvorvidt voksne danskere deltager i idræt.³

Baseret på de nationale og internationale empiriske fund kan man opstille en teoretisk ramme for faktorer, eller barrierer, der hhv. virker ind på eller er forhindringer for, at mennesker er – eller bliver – aktive med bevægelse, sport og motion. Rammen er figurativt udtrykt i figur 1, der er inspireret af Storm et al. (2017).

2 Det skal nævnes, at dansk forskning (se f.eks.: Ibsen et al., 2021) stiller spørgsmålstejn ved betydningen af facilitetsdækningen for idrætsdeltagelsesniveauet.

3 Blandt børn, der ganske vist ikke er en del af artiklens analyseområde, er det primært alder, forældres og søskendes idrætsdeltagelse samt forældres etniske herkomst, der har betydning for idrætsdeltagelsen (Pilgaard & Rask, 2016).

Figur 1: Teoretisk ramme: Barrierer for idræt

Som det fremgår, kan man tale om strukturelle, interpersonelle og individbaserede forhold, der kan virke ind som barriere – eller omvendt formuleret: som positiv determinant.

På det strukturelle niveau vil (manglende adgang formentlig virke ind. Er der (ikke) egnede idrætsfaciliteter, hvor til der (ikke) er adgang, kan det virke positivt (negativt) ind på idrætsdeltagelsen for givne befolkningsgrupper. Geografisk afstand til egnede faciliteter kan ligeledes være en variabel, der påvirker individets idrætsvaner. Kommunale investeringer – i form af finansielle ressourcer – i facilitetsbyggeri til idrætsudøvelse er i dette perspektiv en strukturel ramme, der formentlig betinger aktivitetsniveau og -mønstre.

På det interpersonelle niveau kan partnerens idrætsdeltagelse spille ind på, hvorvidt man selv er idrætsaktiv, eller hvilken type sport eller motion man dyrker. Livssituationen antages også at være afgørende på dette niveau. Som nævnt ovenfor er det for eksempel betydende, om man har børn, da manglende tid kan være en barriere. Påvirkning fra øvrige venner og familie, kan også spille ind.

Endelig – og på det individuelle niveau – kan helt personlige præferencer spille ind, men der er selvsagt også en række objektive og personrelaterede faktorer, der kan påvirke, eller være en barriere for, idrætsdeltagelse. Som nævnt viser tidligere undersøgelser, at uddannelseslængde har en effekt, og der er ligeledes konstateret forskelle på mænd og kvinders aktivitetsniveau og -mønstre.

Idrætsvaner under pandemier

Ovenstående teoretiske betragtninger vedr. betingelser og årsager til idrætsdeltagelse under 'almindelige' forhold giver nogle forventninger til, hvilke konsekvenser en pandemi kan få for mønstrene i danskernes idrætsdeltagelse.

På det strukturelle niveau kan manglende adgang virke ind. Er de sædvanlige idrætsfaciliteter f.eks. lukket ned på grund af corona-restriktioner, vil dette sandsynligvis virke som en begrænsning, der sætter sig i gennem i forhold til såvel aktivitetsniveau som -mønstre. Stillet over nedlukkede sportshaller vil personer, der forud for corona f.eks. har spillet badminton, formentlig helt indstille aktiviteterne eller skifte til andre former for idræt, der kan dyrkes uden specifikke (hal)faciliteter, eksempelvis ved at begynde at gå ture eller løbe udenfor. Det er også tænkeligt, at medlemmer af de kommercielle fitnesscentre i en corona-nedlukket situation enten indstiller deres aktiviteter helt eller erstatter dem med andre former for sport og motion.

Endvidere er det også forventeligt, at intra- og interpersonelle forhold spiller ind på omstillingsevnen og motivationen til at fortsætte eller stoppe helt. F.eks. kan fraværet af personlige relationer eller sociale aspekter, man f.eks. har haft i en organiseret foreningsrelation, og som fjernes pga. nedlukningerne og restriktioner, gøre det sværere for visse personer at fastholde deres tidligere vaner. For andre spiller det måske en mindre rolle. Helt individuelle forhold, f.eks. uddannelsesniveau, arbejdsmæssig eller økonomisk situation, om man er mand eller kvinde, kan også spille en rolle.

Imidlertid foreligger der få tidligere studier, der undersøger variationen i idrætsdeltagelsen i nationale populationer under kriser som en pandemi, og som kan belyse eller afkræfte ovenstående forventninger. Herhjemme er der i således gennemført to studier, der indirekte undersøger variationer i idrætsdeltagelsen. Det ene studie af Ibsen og Høyer-Kruse (2021), der fokuserer på fysisk aktivitet og bevægelse i forhold til året før, og det andet af Møller et al. (2021), som ligeledes vurderer fysisk aktivitet bredt set samt selv vurderet helbred i lyset af Covid-19. Internationalt er der også gennemført studier. F.eks. i Australien (Elliott et al., 2021), i Belgien (Constandt et al., 2021) og i Finland (Ronkainen et al., 2021).

Viden fra internationale undersøgelser er imidlertid mindre relevante i dansk sammenhæng, da op- og nedlukninger er sket forskelligt på tværs af lande, ligesom anderledes samfundsstrukturer gør det vanskeligt at vurdere årsagerne til specifikke forskelle. Samtidig er denne artikels data unikt, da det ikke bare fokuserer på et enkelt nedslag (som Ibsen og Høyer-Kruse (2021)) eller fysisk aktivitet bredt set (som Møller et al. (2021)), men indeholder flere på hinanden løbende genmålinger af befolkningens idrætsdeltagelse under hele corona-forløbet. Dermed tilføjer studiet ny viden til den eksisterende forskning i aktivitetsmønstre under pandemier.

Resultaternes udsigelseskraft

Man kan betegne nedlukningerne under coronakrisen, og de konsekvenser det medfører, som et udtryk for et slags 'naturligt eksperiment', dog med de almindelige problemstillinger vedr. (manglende) kausalitetsbestemmelser og kontrafaktiske sammenligningssituationer påhæftet. Idet de gennemførte corona-restriktioner under krisen blev gennemført over hele landet samtidigt, er det f.eks. ikke muligt at foretage sammenligninger i idrætsdeltagelsens udviklingsmønstre med en kontrolgruppe i et ikke-nedlukket sted i landet, hvilket betyder, at man – teoretisk set – skal være påpasselig med at drage for håndfaste konklusioner vedr. årsagerne til de identificerede ændringer (*virkning*), der præsenteres i artiklens resultat afsnit.

Det er dog oplagt, at coronakrisen har haft konsekvenser på en række områder, der trods de nævnte teoretiske og metodiske begrænsninger, gør det muligt at foretage pålidelige konklusioner om ændringer i deltagelsesniveau og -mønstre. Suppleret med den teoretiske ramme, og den øvrige empiriske viden om danskernes sports- og motionsvaner, er det muligt at sandsynliggøre årsagerne til de forhold, der viser sig vedr. idrætsvanerne under coronakrisen.

I det kommende afsnit gennemgås først det indsamlede datamateriale i henseende til sampling, indsamlingsfrekvens og vægtning. Derefter gennemgås dataresultaterne, der diskuteres i lyset af relevante kilder og den opstillede teoretiske ramme.

Metode: Datasampling og -analyse

Sampling

Artiklens analyse bygger på i alt seks målinger af danskernes idrætsdeltagelse. Selve dataindsamlingen blev udført af Epinion som en websurvey blandt et repræsentativt udsnit af voksne (18+ år).⁴

Den første måling blev gennemført under nedlukningen i foråret 2020 (Kirkegaard et al., 2020b, 2020d, 2020c). Herefter blev der etableret et panel, hvis medlemmer alle blev inviteret til de efterfølgende målinger i 2020 og 2021. Den første måling i panelet blev gennemført i forbindelse med den gradvise genåbning af idrætsfaciliteter og -aktiviteter i juni 2020, efterfulgt af undersøgelser i september 2020 og februar 2021. Målingen i september 2020 ((Kirkegaard et al., 2020e) blev gennemført med henblik på at give indblik i danskernes tilbagevenden til deres idrætsaktiviteter efter genåbningen, mens målingen i februar 2021 (Eske & Rask,

4 April 2020, n=1.022; juni 2020, n=1.400; september 2020, n=1.238; februar 2021, n=1.061; april 2021, n=990; oktober 2021, n=885. Antallet af respondenter i juni og september 2020 samt februar, april og oktober 2021 dækker over de voksne, der har besvaret alle foregående målinger. Det vil f.eks. sige, at 885 voksne har besvaret alle fem undersøgelser (juni og september 2020, samt februar, april og oktober 2021).

2021) blev foretaget for at se konsekvenserne i forbindelse med endnu en nedlukning. Undersøgelsen blev fulgt op i april 2021 (Eske, 2021a), hvor idrætslivet stod midt i en ny genåbningsproces, og slutteligt i starten af oktober 2021 (Eske, 2021b), knap en måned efter at udendørs og indendørs aktiviteter var genåbnet, og alle restriktioner var ophævet ('normaliseret idrætsliv').

Det skal understreges, at den første måling i 2020 ikke er direkte sammenlignelig med de øvrige målinger pga. forskelle i samplingen på denne måling og de efterfølgende målinger (panelet).⁵ I denne artikel benyttes data fra første måling i 2020 derfor for sig, mens de longitudinelle data benyttes til at belyse ændringer over perioden blandt de 885 respondenter, der har deltaget i alle efterfølgende målinger.⁶ Data er vægtet på køn, alder, region og uddannelse for at tage højde for skævheder i repræsentativiteten. Dermed afspejler stikprøven befolkningen bedst muligt.

Signifikanstests vedr. forskelle i de forskellige målinger er udført ved one-way ANOVA på det første tværsnitssample fra april 2020, og Repeated Measures ANOVA på det longitudinelle panel-sample. Forskelle, der *ikke* er signifikante ved 5 pct.-niveau markeres med **fed** i artiklens figurer.

Aktivitetsmål

I artiklen dannes målet for den samlede idrætsdeltagelse før coronakrisen ud fra andelen, der i de enkelte surveys har svaret 'ja' til spørgsmålet: 'Dyrkede du normalt sport og motion FØR coronanedlukningen?', mens niveauet for idrætsdeltagelse aktuelt bygger på andelen, der har svaret 'ja' til spørgsmålet: 'Dyrker du sport og motion NU?'.

5 Forskellen mellem den første måling og de efterfølgende skyldes, at det ved første måling var uklart, hvor længe coronakrisen ville vare. Da det blev klart, at krisen var vedvarende, besluttede forfatterne at etablere et egentligt panel.

6 I forhold til de allerede publicerede notater, kan der være mindre forskelle, da de løbende udgivelser benytter de fulde samples (og ikke kun de respondenter, der har svaret i alle de gentagede målinger) for hver måling.

RESULTATER OG DISKUSSION

Aktive, inaktive og forskydninger i idrætsdeltagelsen under coronakrisen

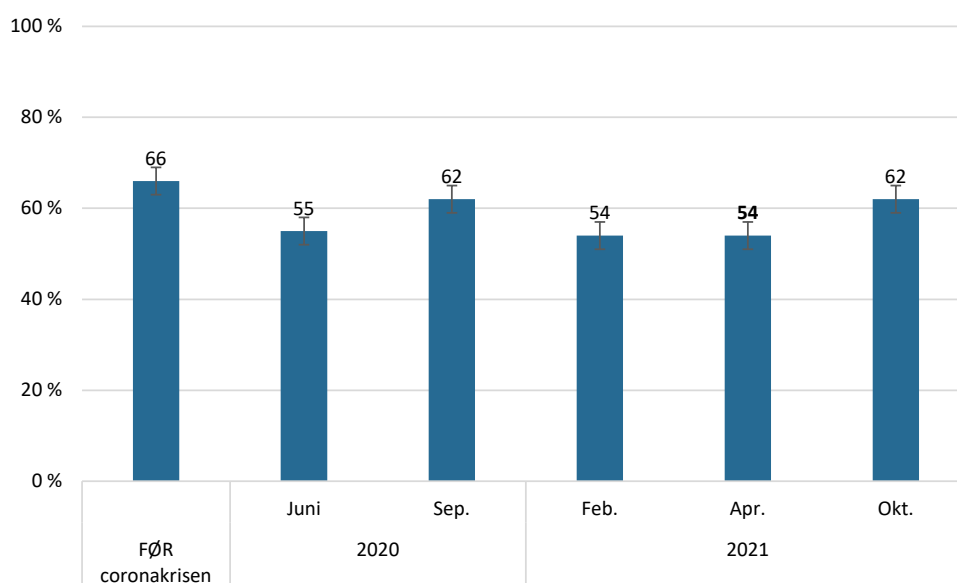
Den samlede idrætsdeltagelse

Store dele af idrætslivet blev lukket ned og mulighederne for at mødes og dyrke sport og motion stærkt begrænset, da corona-pandemien ramte Danmark. Set i forhold til artiklens teoretiske ramme kunne det potentielt have store konsekvenser for danskernes idrætsdeltagelse, at der strukturelt blev grebet ind mulighederne for at dyrke idræt. Resultaterne fra de gennemførte surveys peger på, at dette er tilfældet.

Nedlukningen i foråret 2020 betød konkret, at 38 pct. af dem, der plejede at være aktive før coronakrisen, ophørte med at være aktive i april – godt en måned inde i nedlukningen, hvorved den samlede idrætsdeltagelse oplevede et markant dyk på 16 procentpoint (ikke vist, se: Kirkegaard et al., 2020b).

Idrætsdeltagelsen steg i forbindelse med den gradvise genåbningsproces i juni 2020 og yderligere frem mod september 2020, hvor sommeren var ovre, smittrykket var lavt og idrætsfaciliteter- og aktiviteter var genåbnet – helt i overensstemmelse med den teoretiske ramme. Udviklingen fra juni 2020 og frem kan ses i figur 2.

Figur 2: Andelen, der dyrkede sport og motion før coronakrisen, i juni og september 2020 samt februar, april og oktober 2021 (pct.)

Figuren viser andelen, der angav, at de dyrkede sport og motion før coronakrisen, i juni og september 2020 samt februar, april og oktober (n=885). Andelen markeret med **fed** angiver, at der *ikke* er sket en signifikant udvikling (ved 5 %-niveau) siden seneste måling.

I december 2020 oplevede idrætslivet for anden gang en markant strukturel forandring med en ny nedlukning. Det så dog ud til at påvirke idrætsdeltagelsen mindre end under den første nedlukning. Den samlede idrætsdeltagelse faldt med 8 procentpoint fra målingen i september 2020 til februar 2021, mens den første nedlukning i foråret 2020 som nævnt resulterede i et fald i idrætsdeltagelsen på 16 procentpoint.⁷

I april 2021 stod idrætslivet over for endnu en gradvis genåbningsproces, men det afspejlede sig ikke umiddelbart i idrætsdeltagelsen på daværende tidspunkt. Den overordnede idrætsdeltagelse lå således stadig langt fra normalbilledet. Det fremgår ligeledes af figur 2, hvor andelen der dyrkede idræt (54 pct.) lå helt på linje med februar 2021-niveauet (ligeledes 54 pct.). Resultatet skal dog ses i lyset af, at idrætten – på trods af den gradvise genåbning – stadig var underlagt strukturelle restriktioner, hvor aktiviteter i indendørsfaciliteter fortsat ikke var tilladt, og hvor forsamlingsforbuddet begrænsede antallet, der måtte være samlet omkring sports- og motionsaktiviteter.

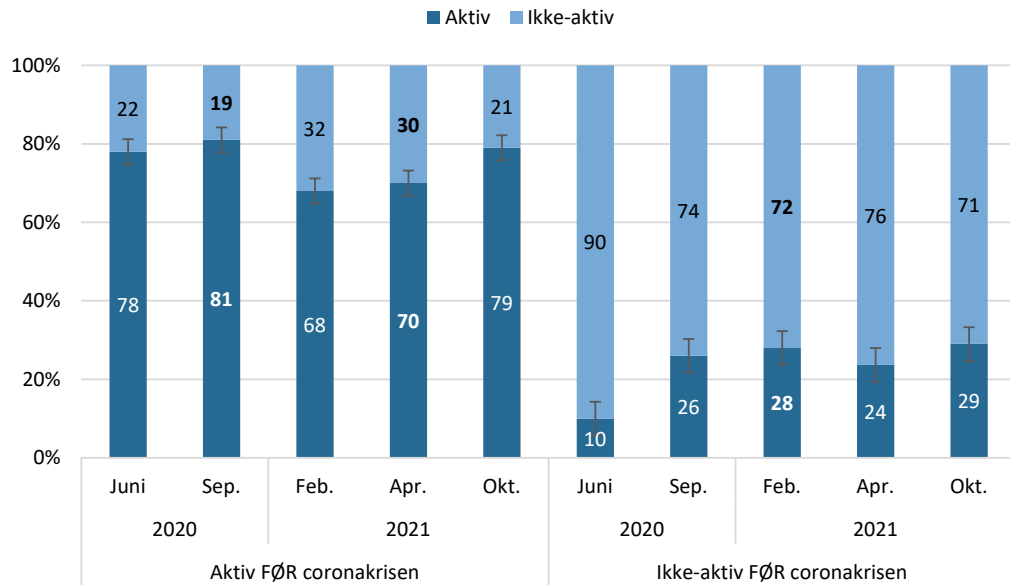
Anderledes så det imidlertid ud i oktober 2021, knap en måned efter at det igen var blevet muligt at genoptage inden- og udendørs idrætsaktiviteter, og hvor forsamlingsforbuddet og kravet om coronapas var fjernet. Her lå idrætsdeltagelsen blandt panelet på 62 pct. mod 54 pct. i april hhv. 66 pct. før coronakrisen.

Underliggende forskydninger i idrætsdeltagelsen

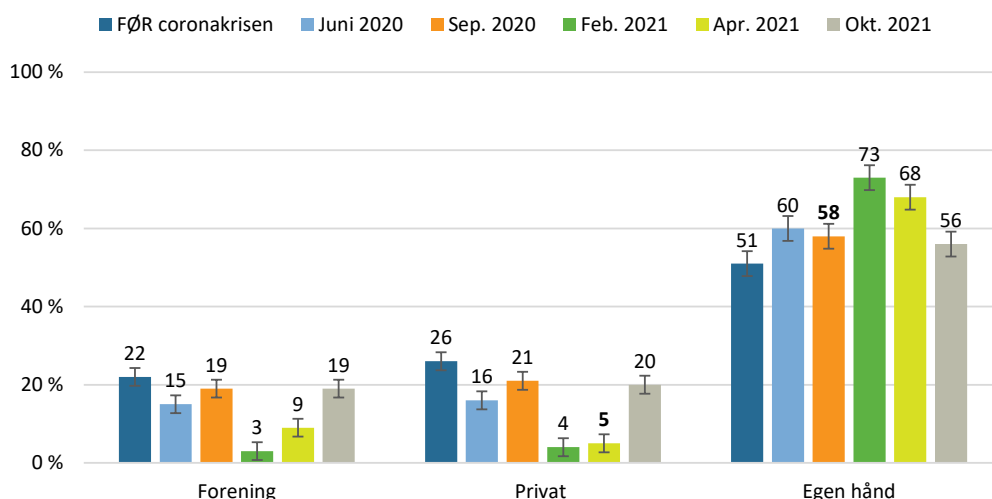
Fluktuationerne – vist i figur 2 – i den samlede idrætsdeltagelse henover coronakrisen dækker over en række underliggende forskydninger i deltagelsesbilledet. Nogle af dem, der plejede at være aktive før coronakrisen, stoppede med at dyrke sport og motion (frafaldne), men samtidig var der en gruppe, der ikke dyrkede sport og motion før coronakrisen, som begyndte på det (nye aktive). Dertil var der selvfølgelig nogle, der fortsatte deres vaner fra før coronakrisen, hvor man enten fastholdt sin idrætsaktivitet eller vedblev med at være inaktiv. Af figur 3 ses det, hvordan andelen af frafaldne og nye aktive har udviklet sig gennem forløbet.

De underliggende forskydninger ses også i valget af aktiviteter og organiseringsform, hvor aktiviteter i foreningsregi og i privat regi (typisk fitnesscenter) blev udskiftet med aktiviteter på egen hånd under perioder med nedlukning. Det kan ses af figur 4.

⁷ Det skal som tidligere nævnt bemærkes, at de to målinger ikke er fuldstændig sammenlignelige, da resultaterne bygger på to forskellige stikprøver.

Figur 3: Andelen, der dyrkede sport og motion i juni og september 2020 samt februar, april og oktober 2021 i forhold til før coronakrisen (pct.)

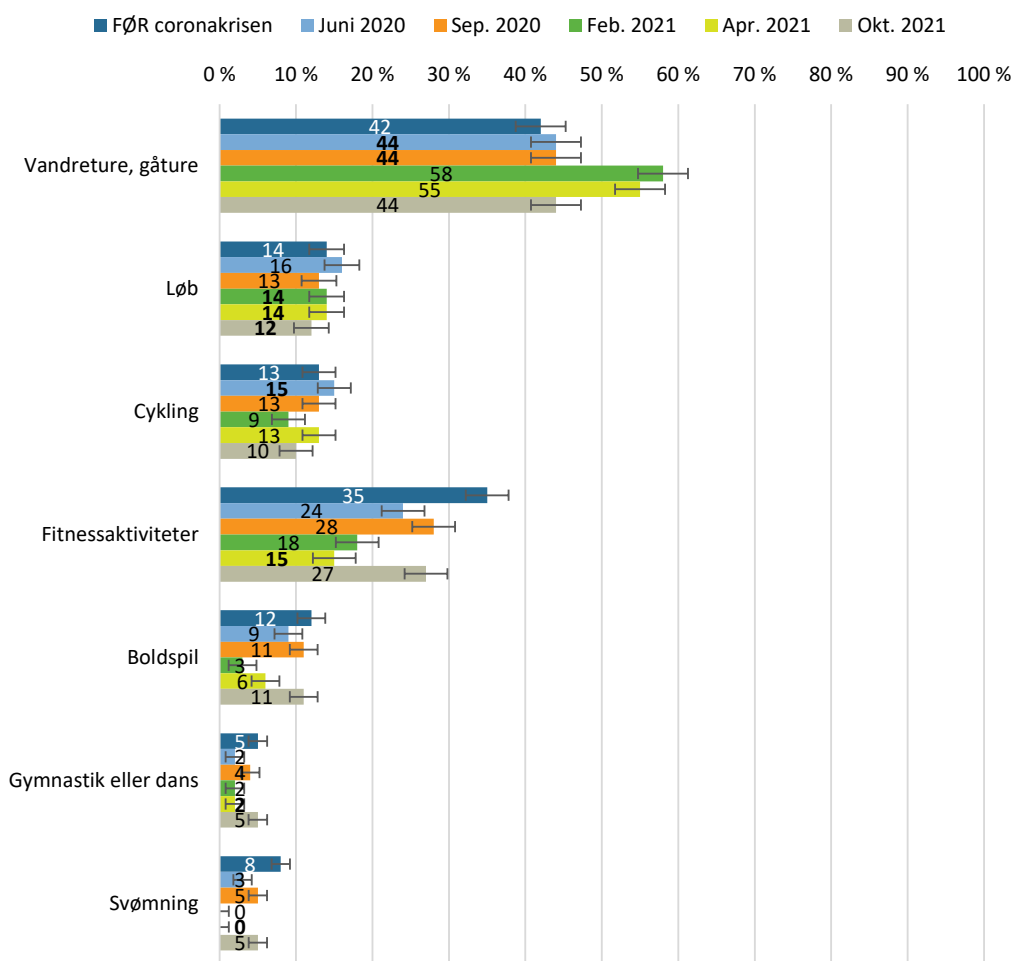
Figuren viser andelen, der angav, at de dyrkede/ikke dyrkede sport og motion i juni og september 2020 samt februar, april og oktober 2021 blandt deltagere, der var aktive FØR coronakrisen (n = 613) (søjlerne til venstre), og blandt deltagere, der ikke var aktive FØR coronakrisen (n = 272) (søjlerne til højre). Andele markeret med **fed** angiver, at der *ikke* er sket en signifikant udvikling (ved 5 %-niveau) siden seneste måling.

Figur 4: Valget af organiseringsform (pct.)

Figuren viser svarfordelingen (pct.) til spørgsmålet: 'I hvilken sammenhæng dyrkede du dine aktiviteter FØR coronanedlukningen, og i hvilken sammenhæng gør du NU?' blandt alle voksne danskere samt 'I hvilken sammenhæng dyrker du dine aktiviteter for tiden?' (n=885). **Respondenterne kunne angive flere organiseringsformer.** Andele markeret med **fed** angiver, at der *ikke* er sket en signifikant udvikling (ved 5 %-niveau) siden seneste måling.

Figur 5 viser specifikt, hvilke aktiviteter – som traditionelt dyrkes i foreningsregi eller i privat regi – der oplevede tilbagegang, og hvilke – overvejende selvorganiserede – aktiviteter, der oplevede øget tilslutning. Her springer gå- og vandreture i øjnene ved at have oplevet markant fremgang fra 40 pct. før coronakrisen til 58 pct. i forbindelse med den anden nedlukning i februar 2021.

Figur 5: Valg af sports- og motionsaktiviteter (pct.)

Figuren viser voksnes valg af sports- og motionsaktiviteter på tværs af alle fem målinger. Før coronakrisen samt 'I hvilken sammenhæng dyrker du dine aktiviteter for tiden?' (n=885). Andele markeret med **fed** angiver, at der *ikke* er sket en signifikant udvikling (ved 5 %-niveau) siden seneste måling.

At de sædvanlige aktiviteter og faciliteter har været lukket ned, ser altså ud til at have været en markant strukturel begrænsning, der i overensstemmelse med artiklens teoretiske ramme har sat sig igennem i forhold til såvel idrætsdeltagelse som -mønstre.

Individbaserede faktorerers betydning for fastholdelse og frafald

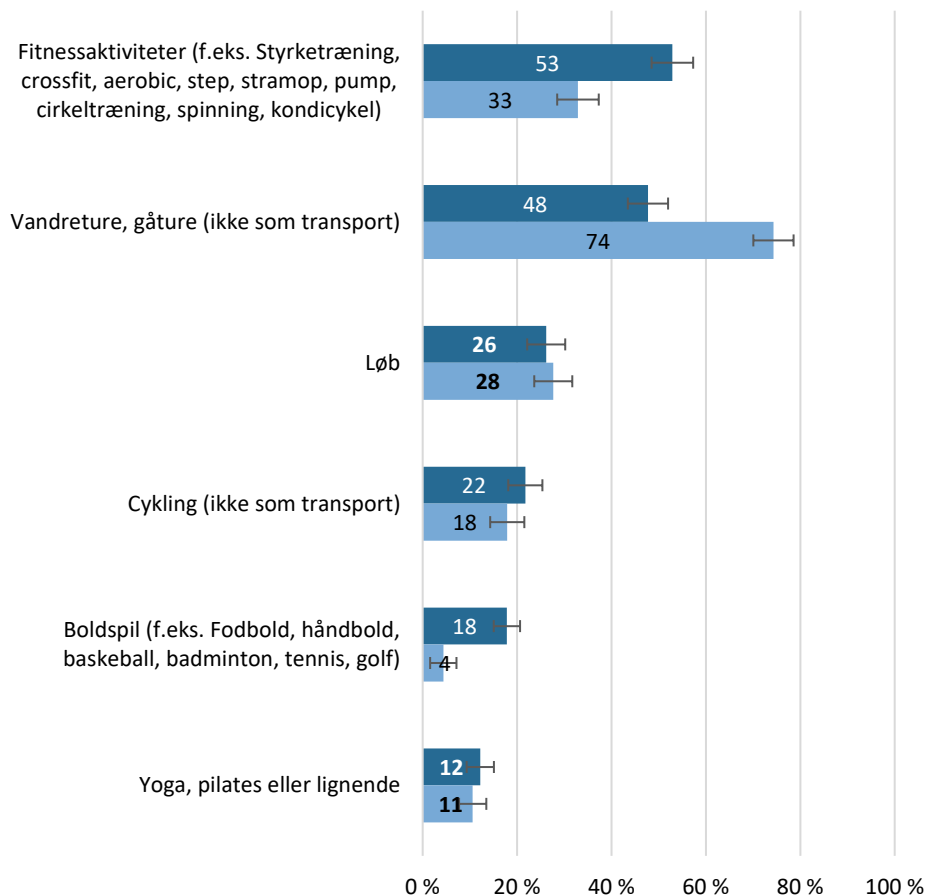
Som præsenteret i artiklens teoretiske afsnit øver en række faktorer på interpersonelt- og individniveau – udover de strukturelle – under normale omstændigheder indflydelse på voksne danskeres tilbøjelighed til at dyrke idræt. Resultaterne fra de løbende corona-målinger peger dog på, at individbaserede faktorer, der normalt har en betydning, i mindre grad havde indflydelse på, hvorvidt de voksne danskere fortsatte eller stoppede med at dyrke sport og motion under pandemien.

Under første nedlukning i april 2020 var uddannelseslængden således den eneste af de nævnte faktorer, der så ud til at have indflydelse på tilbøjeligheden til at fortsætte idrætsaktiviteten under nedlukningen. Samtidig ser det ikke ud til, at uddannelseslængde, eller andre lignende socioøkonomiske faktorer på individniveau, havde betydning gennem resten af perioden. Der er således ingen signifikante forskelle ($p < 0.05$) i andelen af idrætsaktive, der fastholdt eller stoppede med deres idrætsaktivitet på tværs af uddannelseslængde såvel som arbejdssituation under nedlukning, beskæftigelsesstatus før coronakrisen, køn, alder eller boligsituation. Med andre ord: Efter den første nedlukning, og en form for tilpasning til corona-situationen, så udviskedes de – under normale forholds – betydende individuelle faktorerers indvirkning på deltagelsesniveauet tilsyneladende.

De fortsat idrætsaktive og de frafaldne: De interpersonelle forholds betydning

Udviklingen blandt dem, der var aktive før coronakrisen, og fastholdt deres aktivitetsniveau under krisen, karakteriseres ved, at foreningsaktiviteter og aktiviteter i privat regi (f.eks. fitnesscentre) særligt blev udskiftet med aktiviteter på egen hånd, der kan dyrkes uden brug af specifikke (indendørs) faciliteter. Mere specifikt er boldspil, svømning, gymnastik og fitnessaktiviteter, som f.eks. styrketræning, crossfit og cirkeltræning, skiftet ud med gå- og vandreture, cykling og løb. Det viste sig blandt andet under anden nedlukning (se figur 6) (Eske & Rask, 2021).

Figur 6: Valg af sports- og motionsaktiviteter blandt dem, der dyrkede sport og motion før coronakrisen, og som stadig gjorde det under den anden nedlukning (pct.).

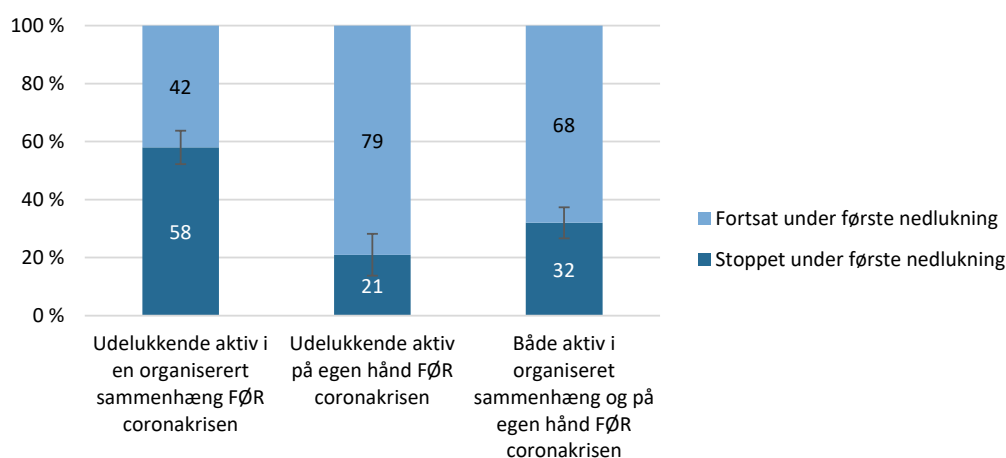
Figuren viser voksnes valg af sports- og motionsaktiviteter før coronakrisen og under den anden nedlukning blandt dem, der fortsatte deres idrætsaktivitet (n=508). Andele markeret med **fed** angiver, at der *ikke* er en signifikant forskel (ved 5 %-niveau) mellem de to målinger.

Udviklingen blandt dem, der var aktive før coronakrisen, indeholder dog også en gruppe, der stoppede deres aktiviteter under krisen. Det var mest iøjefaldende i perioder med fuldstændigt nedlukkede aktiviteter og faciliteter, hvor frafaldet f.eks. steg markant i forbindelse med den anden nedlukning – fra 19 pct. i september 2020 til 32 pct. i april 2021 (se figur 3). For denne gruppe af frafaldne tegner der sig et billede af, at organiseringsform og interpersonelle faktorer spiller en rolle for, hvordan man under de nye strukturelle betingelser – her en nedlukning af samfundet – tilpasser sig situationen.

For frafaldsgruppen har perioden således været karakteriseret af, at det særligt er dem, der udelukkende var aktive i organiseret sammenhæng (f.eks. idrætsforeninger og fitnesscentre), og således var en del af interpersonelle fællesskaber og

havde adgang til faciliteter, før coronakrisen, der indstillede deres idrætsaktiviteter (Kirkegaard et al. 2020b; Eske & Rask 2021). Det kommer til udtryk ved, at mens frafaldet under den første nedlukning lå på 58 pct. blandt dem, der udelukkende var aktive i en organiseret sammenhæng før coronakrisen, lå frafaldet blot på 21 pct. blandt dem, der udelukkende dyrkede selvorganiserede aktiviteter, og 32 pct. blandt dem, der var aktive i begge regi. Det fremgår af figur 7.

Figur 7: Andelen, der er fortsat eller stoppet med at dyrke sport og motion under første nedlukning (pct.)

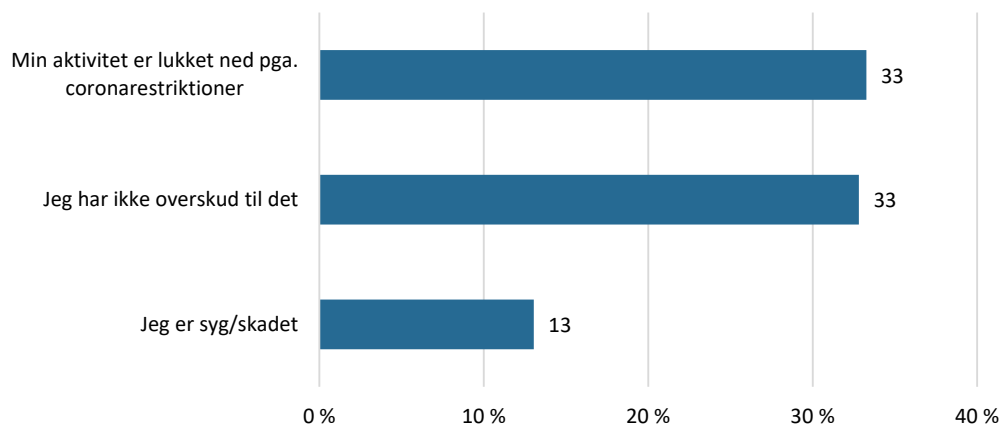
Figuren viser andelen, som er *stoppet* eller *fortsat* med at dyrke sport og motion under coronanedlukningen i foråret 2020, blandt dem, som FØR coronakrisen udelukkende var aktive i en organiseret sammenhæng (forening/privat center/aftenskole) (n=205), dem, som udelukkende var aktive på egen hånd (enten alene eller sammen med andre), og dem, der var aktive både på egen hånd og i en organiseret sammenhæng (n=165).

At nedlukkede aktiviteter har haft en stor betydning afspejler sig også i resultaterne ved, at nedlukkede aktiviteter har været en af de primære årsager til frafald på tværs af alle målinger. F.eks. var det hele 70 pct., der angav dette som årsag i forbindelse med den første nedlukning (Kirkegaard et al. 2020b).

Samlet set indikerer resultaterne, at voksne, der udelukkende dyrker idræt under organiserede former, er mindre omstillingsparate i situationer som en kritisk pandemi, hvorimod voksne, der kombinerer organiseret idræt med aktiviteter på egen hånd, i højere grad har været i stand til at fortsætte deres idrætsaktivitet på anden vis. De har således været mere robuste i deres idrætsdeltagelse.

På det helt personlige niveau (individ-niveauet) angives manglende overskud på tværs af de enkelte målinger samtidig som mere og mere betydende hos de frafaldne, og ved målingen i april 2021 var det blevet en lige så hyppig årsag som nedlukkede aktiviteter. Det fremgår af figur 8 (Eske, 2021a).

Figur 8: De tre hyppigste årsager til at være stoppet med at dyrke sport og motion i april 2021 (pct.)

Figuren viser svarfordelingen til spørgsmålet: 'Du svarede sidst 'nej' til, at du dyrker sport og motion. Hvad er årsagen til, at du er begyndt at dyrke sport og motion NU? (Giv ét eller flere svar)' (n=85).

Bekymringer om hverdagen og fremtiden, initieret af ændrede strukturelle forhold – herunder manglende tid som følge af en anderledes og presset hverdag med hjemmearbejde og -skoling af eventuelle børn – og en generel udmattelse som følge af krisens længde, kan være årsagen hertil. Det manglende overskud kan samtidig have medvirket til, at en gruppe voksne heller ikke i den sidste måling var vendt tilbage til at være idrætsaktive (Eske, 2021b) (jf. figur 2).

At interpersonelle og individ-baserede årsager har været medvirkende til, at en del indstillede deres idrætsaktiviteter, ses endvidere ved, at 18 pct. forklarede deres frafald under første nedlukning med, at de manglede nogle at træne sammen med (Kirkegaard et al., 2020b). Samtidig peger målingerne på, at vigtigheden af det sociale interpersonelle aspekt rækker udover idrætsfællesskaberne i den organiserede idræt. De, der plejede at dyrke selvorganiserede aktiviteter sammen med andre før coronakrisen, er i højere grad stoppet med at være aktive, end dem, der plejede at dyrke selvorganiserede aktiviteter alene (Kirkegaard et al. 2020b).

Coronanedlukningen punkterede altså idrætsdeltagelsen blandt mange af dem, som foretrækker at dyrke sport og motion sammen med andre. Den manglende mulighed for social interaktion (interpersonelle forhold), eller den forpligtelse, der kan ligge i at have en fast aftale i forbindelse med sports- og motionsaktiviteter, kan altså have haft indflydelse på den manglende fastholdelse.

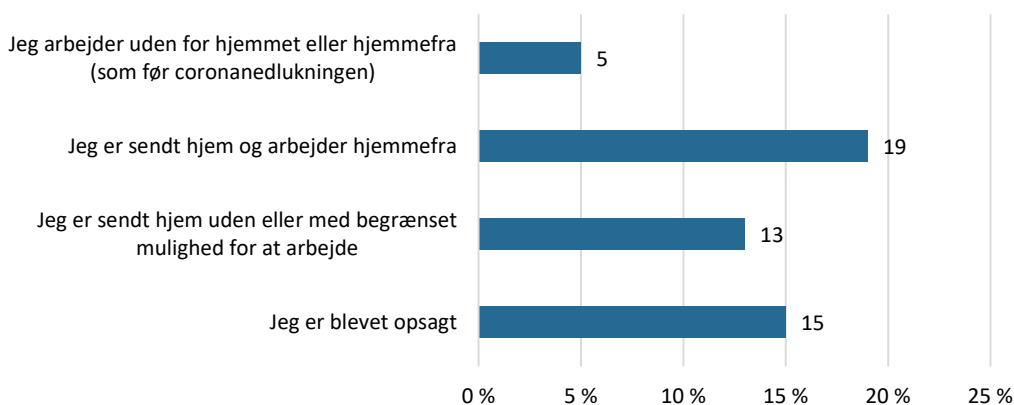
Samtidig er det interessant, at voksne, der normalt dyrker idræt på egen hånd, ser ud til at være bedre klædt på til at fortsætte deres aktiviteter under nedlukningen, hvor aktiviteter i sociale fællesskaber er umuliggjort. For denne gruppe er det interpersonelle aspekt formentlig ikke så vigtigt for om de dyrker en idrætsaktivitet eller ej.

De nye aktive

Coronakrisen har også været medvirkende til, at nogle af dem, der ikke dyrkede sport og motion før coronakrisen, begyndte på det (se figur 3). Her synes årsager på strukturelt niveau at spille ind, da de nye aktive er karakteriseret ved, at deres arbejdsdag har ændret sig under coronakrisen. Blandt dem, der var i beskæftigelse før coronakrisen, er det oftere personer, der er begyndt at arbejde hjemmefra, er sendt hjem uden eller med begrænset mulighed for at arbejde, eller er blevet opsagt, som er blevet idrætsaktive, end personer, der fortsat arbejdede uden for hjemmet eller hjemmefra, under den første nedlukning (se figur 9). Her kan man sige, at strukturelle forhold har haft betydning på det individuelle plan.

Figur 9: Andelen af nye aktive på tværs af arbejdsituationen under den første nedlukning (pct.)

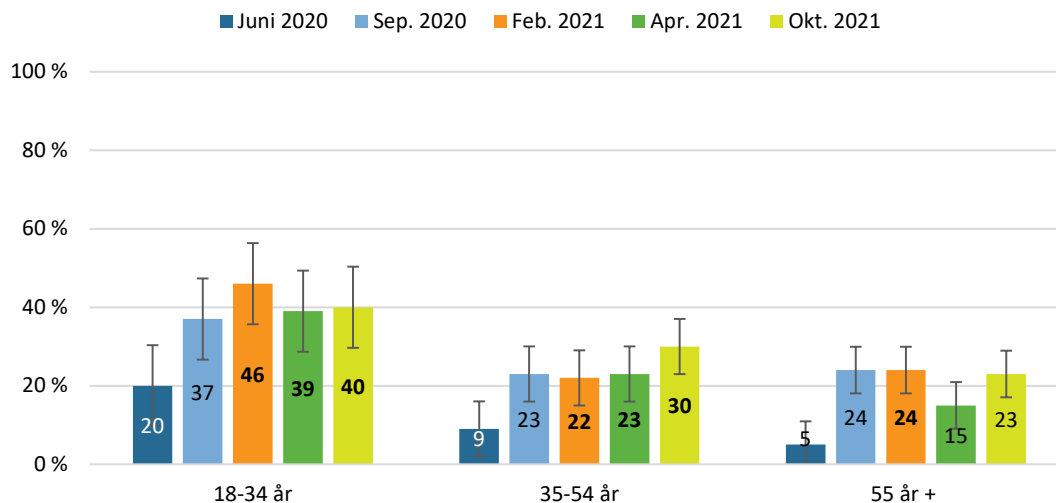
Figuren viser andelen, der begyndte at dyrke sport og motion under den første nedlukning i april 2020 på tværs af arbejdsituationen under nedlukningen (n=212).

Det kunne således tyde på, at det var personer, der fik mere tid eller en mere fleksibel hverdag, der blev idrætsaktive under krisen. Dette forhold afspejler sig i resultaterne ved, at et større overskud var den forklaring flest angav (33 pct.) som årsag til, at de var startet på en sports- eller motionsaktivitet under anden nedlukning i februar 2021. I tillæg angav 18 pct., at de havde fået mere fritid, mens 13 pct. angav, at de havde fået en mere fleksibel hverdag som årsag til, at de var begyndt at dyrke sport og motion. Dette er i overensstemmelse med tidligere forskning (se f.eks.: Weimar et al., 2015), der peger på, at øget arbejdstid (mindre fleksibilitet) virker negativt ind på idrætsdeltagelsen.

Ændringer i livssituationen, herunder mindskede tidsbarrierer og større fleksibilitet, kan altså have været en afgørende faktor for, at nogle begyndte at dyrke

idræt under coronakrisen, selvom de var inaktive før. Gruppen af nye aktive er desuden særligt kendetegnet ved, at de findes i yngre aldersgrupper. Det fremgår af figur 10.

Figur 10: Andelen af nye aktive fordelt på alder (pct.)

Figuren viser andelen af respondenter, der svarede, at de ikke dyrkede idræt før coronanedlukningen, der svarer, at de nu dyrker idræt, på tværs af de fem målinger (n = 272).

I forhold til de resterende præsenterede faktorer, der under normale omstændigheder har indflydelse på tilbøjeligheden til at dyrke idræt, ser de ikke ud til at have betydning for, om voksne er begyndt at dyrke idræt under coronakrisen. Der er således ingen korrelation mellem tilbøjeligheden til at begynde med idræt under coronakrisen og uddannelseslængde, beskæftigelsesstatus eller køn.

Tilbagevenden til gamle vaner: Hvor lang tid tager det?

Som belyst tidligere i artiklen har coronakrisen – udover en generel nedgang under forløbet – skabt interessante underliggende forskydninger i idrætsdeltagelsen, hvor nogle er faldet fra, mens andre er startet. Efter genåbningen af samfundet er spørgsmålet om strukturelle (gen-)forandringer har bragt danskerne tilbage til normalbilledet før coronakrisen. Den seneste undersøgelse fra oktober 2021 (Eske, 2021b) indikerer, at mange danskere er begyndt at genoptage deres idrætsaktivitet igen, men at der stadig mangler den sidste andel for at genvinde niveauet fra før Covid-19. Dog er de, der er genstartet, i stor udstrækning vendt tilbage til den organiseringsform og de aktiviteter, de indgik i før coronakrisen. Det er i overensstemmelse med artiklens teoretiske ramme, særligt vedr. det strukturelle niveau, hvor-

under genetableringen af normale adgangsbetingelser og organiseringsforhold får befolkningen til at vende tilbage til almindelige deltagelsesmønstre.

KONKLUSION OG PERSPEKTIVERING

Kort opsummering

Denne artikel har behandlet spørgsmålet om coronakrisens konsekvenser for idrætsdeltagelsen under de forskellige op- og nedlukninger i perioden marts 2020 til oktober 2021. Artiklens datamateriale er unikt ved, at der ikke er foretaget så mange gentagende målinger af udviklingen i idrætsdeltagelsen under en krise som den, coronapandemien har afstedkommet.

Datamaterialet viser, at der skete en markant nedgang i idrætsdeltagelsen i forbindelse med nedlukningerne, der ikke i den sidst gennemførte måling i oktober 2021 var helt tilbage på normalt niveau på trods af, at idrætslivets restriktioner på dette tidspunkt var hævet. Årsagen til forløbet under coronakrisen er – ikke overraskende – ændrede strukturelle men også interpersonelle forhold.

Individbaserede forhold ser i en vis udstrækning ud til at have indflydelse på tilbøjeligheden til at ændre vaner gennem perioden. F.eks. påvirkede manglende overskud ((nye) inaktive), eller øget overskud (nye aktive), idrætsmønstrene. Uddannelseslængden, der under normale forhold har betydning for idrætsdeltagelsen, påvirkede derimod kun tilbøjeligheden til at fortsætte idrætsaktiviteten under første nedlukning.

Frafaldet gennem hele den afdækkede coronaperiode har imidlertid helt overvejende været karakteriseret af, at det er dem, der før coronakrisen udelukkende var aktive i en organiseret sammenhæng f.eks. idrætsforeninger og fitnesscentre, der indstillede deres idrætsaktiviteter. Personer, der inden krisen dyrkede uorganiserede aktiviteter på egen hånd eller med andre, var i større udstrækning i stand til at fastholde deres aktivitetsniveau.

På trods af coronakrisens implikationer og negative indflydelse på den samlede idrætsdeltagelse blandt de voksne danskere, viser datamaterialet også, at en betydelig del af danskerne, der ikke dyrkede idræt før coronakrisen, begyndte at dyrke idræt i løbet af den undersøgte periode. Det er særligt unge og personer, hvis arbejdsliv blev mere fleksibelt som følge af coronakrisen, der er startet med at dyrke idræt.

Implikationer og perspektiver

Resultaterne er interessante i et bredere perspektiv, da de for det første peger på, at individbaserede faktorer, der normalt har indflydelse på idrætsdeltagelsesmønstre – især socioøkonomiske baggrundsforhold – synes at blive udvisket under en

pandemi. Selvom nogle individbaserede faktorer spiller en rolle, ser det imidlertid ud til, at det primært er organiseringsformerne (interpersonelt niveau) og facilitetsadgangen (strukturelt niveau), der betyder noget for deltagelsesmønstrene. På den ene side understreger resultaterne således, hvor vigtige de organiserede sammenhænge – med deres fællesskaber og faciliteter – er for idrætsdeltagelsen. På den anden side viser resultaterne samtidig, at uformelle og uorganiserede former for idrætsaktiviteter, herunder de, der dyrkes på egen hånd, er mere robuste under en krise som den, danskerne oplevede i den undersøgte periode. De, der er vant til at være aktive på egen hånd og uorganiseret bliver – sagt anderledes – ikke påvirket så meget, når strukturelle forhold ændrer sig, som under en pandemi, men fortsætter som hidtil eller tilpasser sig bedre til situationen.

Samlet tegner resultaterne et billede af, at forskellige organiseringsformer og tilgange til at dyrke idræt er nyttige under givne omstændigheder. Det kan tale for, at man idrætspolitisk bør understøtte mange forskellige måder at dyrke idræt på, så befolkningen stifter bekendtskab med både organiserede og uorganiserede idrætsformer – med og uden traditionelle faciliteter og i og uden for fællesskaber – og dermed opbygger fleksibilitet og evne til at omstille sig i krisesituationer, eller ved lignende strukturelle forandringer.

Dette skal selvfølgelig ikke forstås således, at forfatterne forventer, at flere lignende kriser vil ramme det danske samfund – selvom det selvsagt ikke kan afvises – men pointen er snarere, at et differentieret idrætsbillede er gavnligt for befolkningens idrætsdeltagelse, også under en pandemi. Det synes i hvert fald at være læringen af befolkningens ændrede idrætsvaner under coronakrisen.

ERKLÆRING VEDRØRENDE ARTIKLENS DATAGRUNDLAG OG ANALYSE

Artiklen bygger som beskrevet på Idans coronamålinger (Eske, 2021b, 2021a; Kirkegaard et al., 2020c, 2020d, 2020a, 2020e), og præsenterer data og tekst derfra. Visse passager er derfor helt tekstnære gengivelser af originalarbejderne. Artiklen udtrykker dog en substantiel viderebearbejdning af materialet. De korte notater, som artiklen bygger på, kan downloades fra www.idan.dk.

FINANSIERING

TrygFonden har støttet indsamlingen af data præsenteret i denne artikel. Tolkninger, bearbejdning og fremstilling er alene forfatternes.

LITTERATURREFERENCER

- Breuer, C., Hallmann, K., Wicker, P., & Feiler, S. (2010). Socio-economic patterns of sport demand and ageing. *European Review of Aging and Physical Activity*, 7(2), 61–70. <https://doi.org/10.1007/s11556-010-0066-5>
- Breuer, C., & Wicker, P. (2009). Decreasing sports activity with increasing age? Findings from a 20-year longitudinal and cohort sequence analysis. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 80(1), 22–31. <https://doi.org/10.1080/02701367.2009.10599526>
- Coenders, F., van Mensvoort, C., Kraaykamp, G., & Breedveld, K. (2017). Does sport-participation improve health? A panel analysis on the role of educational attainment, economic deprivation and work–family load. *European Journal for Sport and Society*, 14(1), 45–59. <https://doi.org/10.1080/16138171.2017.1284388>
- Constandt, B., Thibaut, E., De Bosscher, V., Scheerder, J., Ricour, M., & Willem, A. (2021). Bewegen in tijden van lockdown: Impact van de covid-19-pandemie op fysieke activiteit en sportgedrag bij volwassenen. In *Ortho-Rheumato* (Vol. 19, Issue 1). <https://bibliougent.be/publication/8698402>
- Downward, P., Lera-López, F., & Rasciute, S. (2014). The correlates of sports participation in Europe. *European Journal of Sport Science*, 14(6), 592–602. <https://doi.org/10.1080/17461391.2014.880191>
- Downward, P., & Riordan, J. (2007). Social interactions and the demand for sport: An economic analysis. *Contemporary Economic Policy*, 25(4), 518–537. <https://doi.org/10.1111/j.1465-7287.2007.00071.x>
- Eime, R. M., Harvey, J., Charity, M. J., Casey, M., Westerbeek, H., & Payne, W. R. (2017). The relationship of sport participation to provision of sports facilities and socioeconomic status: a geographical analysis. *Australian and New Zealand Journal of Public Health*, 41(3), 248–255. <https://doi.org/10.1111/1753-6405.12647>
- Elliott, S., Drummond, M. J., Prichard, I., Eime, R., Drummond, C., & Mason, R. (2021). Understanding the impact of COVID-19 on youth sport in Australia and consequences for future participation and retention. *BMC Public Health*, 21(1), 1–16. <https://doi.org/10.1186/s12889-021-10505-5>
- Eske, M. (2021a). *Danskernes motions- og sportsvaner under endnu en gradvis genåbning. Notat 5: Fortsat lang vej til normalt aktivitetsniveau*. Idrættens Analyseinstitut. <https://idan.dk/vidensbank/downloads/danskernes-motions-og-sportsvaner-under-endnu-en-gradvis-genaabning-notat-5/59e860ee-743a-4e44-9050-ad1700a16b77>
- Eske, M. (2021b). *Danskernes motions- og sportsvaner efter genåbningen af idrætslivet. Notat 6: Tilbagevenden til gamle vaner*. Idrættens Analyseinstitut. https://www.idan.dk/media/10815342/Danskernes-motions-og-sportsvaner-efter-genaabningen-af-idraetslivet_notat-6.pdf

- Eske, M., & Rask, S. (2021). *Danskernes motions- og idrætsvaner under endnu en nedlukning: Notat 4*. Idrættens Analyseinstitut. <https://idan.dk/vidensbank/downloads/danskernes-motions-og-sportsvaner-under-endnu-en-nedlukning-notat-4/0cf77d83-b33e-4412-9409-acc00d42aec>
- Farrell, L., & Shields, M. A. (2002). Investigating the economic and demographic determinants of sporting participation in England. *Journal of the Royal Statistical Society. Series A: Statistics in Society*, 165(2), 335–348. <https://www.jstor.org/stable/3559931>
- Ibsen, B., Høyer-Kruse, J., & Elmose-Østerlund, K. (2021). *Danskernes bevægelsesvaner og motiver for bevægelse: Resultater fra undersøgelse af bevægelsesvaner*. Syddansk Universitet. https://www.sdu.dk/-/media/files/om_sdu/centre/c_isc/danmark_i_bevægelse/danskernesbevaegelsesvaner-rapport.pdf
- Ibsen, B., & Høyer-Kruse, J. (2021). Den organiserede idræts betydning for fysisk aktivitet under Corona. *Forum for Idræt*, 36(2), 1–32.
- Kirkegaard, H., Eske, M., & Rask, S. (2020a). *Danskernes motions- og sportsvaner efter genåbningen: Notat 3*. Idrættens Analyseinstitut. <https://www.idan.dk/vidensbank/downloads/danskernes-motions-og-sportsvaner-efter-genaabningen-notat-3/6199908b-fb59-46de-b83a-ac45007ac9a6>
- Kirkegaard, H., Eske, M., & Rask, S. (2020b). *Danskernes motions- og sportsvaner under coronanedlukningen: Notat 1.1*. Idrættens Analyseinstitut. <https://idan.dk/vidensbank/downloads/danskernes-motions-og-sportsvaner-under-coronanedlukningen-del-1/6515aeed-a9ef-437e-89b3-abb400822dd8>
- Kirkegaard, H., Eske, M., & Rask, S. (2020c). *Danskernes motions- og sportsvaner under coronanedlukningen: Notat 1.3*. Idrættens Analyseinstitut. <https://www.idan.dk/vidensbank/downloads/danskernes-motions-og-sportsvaner-under-coronanedlukningen-notat-13/6997d604-13b2-4815-8d69-abc700604d34>
- Kirkegaard, H., Eske, M., & Rask, S. (2020d). *Danskernes motions- og sportsvaner under coronanedlukningen. Notat 1.2*. Idrættens Analyseinstitut. <https://www.idan.dk/vidensbank/downloads/danskernes-motions-og-sportsvaner-under-coronanedlukningen-notat-12/31495688-d2d1-4a98-96b6-abba006c9783>
- Kirkegaard, H., Eske, M., & Rask, S. (2020e). *Danskernes motions- og sportsvaner under genåbningen: Notat 2*. Idrættens Analyseinstitut. <https://www.idan.dk/vidensbank/downloads/danskernes-motions-og-sportsvaner-under-genaabningen-notat-2/549b-be38-b787-41ff-b2f9-abf000821dbb>
- Kühl, P. H. (1964). *Fritidsundersøgelsen 1964*. Dansk Data Arkiv.
- Laub, T. B. (2011). *Danskernes motions- og sportsvaner: Grundrapport*. Idrættens Analyseinstitut. <https://idan.dk/vidensbank/downloads/danskernes-motions-og-sportsvaner-2011/5f85b653-3bc0-4749-a385-a1b10098a64a>
- Lera-López, F. ., Wicker, P., & Downward, P. (2016). Does government spending help to promote healthy behavior in the population? Evidence from 27 European countries. *Journal of Public Health (United Kingdom)*, 38(2), 5–12. <https://doi.org/10.1093/pubmed/fdv071>

- Marques, A., Peralta, M., Gouveia, É. R., Martins, J., Sarmento, H., & Gomez-Baya, D. (2019). Leisure-time physical activity is negatively associated with depression symptoms independently of the socioeconomic status. *European Journal of Sport Science*, 0(0), 1–9. <https://doi.org/10.1080/17461391.2019.1701716>
- Maruyama, S., & Yin, Q. (2012). The opportunity cost of exercise: Do higher-earning Australians exercise longer, harder, or both? *Health Policy*, 106(2), 187–194. <https://doi.org/10.1016/j.healthpol.2012.03.013>
- Møller, S. P., Ekholm, O., & Thygesen, L. C. (2021). *Betydningen af Covid-19 krisen for mental sundhed, helbred og arbejdsmiljø*. Statens Institut for Folkesundhed, SDU. https://www.sdu.dk/da/sif/rapporter/2021/betydningen_af_covid19_krisen
- Pilgaard, M. (2008). *Danskernes motions- og sportsvaner 2007 - nøgletal og tendenser*. Idrættens Analyseinstitut. <https://www.idan.dk/vidensbank/downloads/danskernes-motions-og-sportsvaner-2007-noegletal-og-tendenser/dd92c9d5-64dd-4b76-b4f2-9abdood40497>
- Pilgaard, M. (2009). *Sport og motion i danskernes hverdag*. Idrættens Analyseinstitut. <https://www.idan.dk/vidensbank/downloads/sport-og-motion-i-danskernes-hverdag/138feabd-6941-413c-86fo-9c7600f4a58c>
- Pilgaard, M., & Rask, S. (2016). *Danskernes motions- og sportsvaner 2016*. Idrættens Analyseinstitut. <https://www.idan.dk/vidensbank/downloads/danskernes-motions-og-sportsvaner-2016/9a94e44b-4cf5-4fbc-ac89-a696011583d5>
- Rask, S., & Eske, M. (2020). *Status på danskernes idrætsdeltagelse 2020: Notat 1 i Danskernes motions- og sportsvaner 2020*. Idrættens Analyseinstitut. <https://www.idan.dk/vidensbank/downloads/status-paa-danskernes-idraetsdeltagelse-2020/cb5a3970-42f4-4199-ba12-aca800dad3c4>
- Ronkainen, N. J., Pesola, A. J., Tikkanen, O., & Brand, R. (2021). Continuity and Discontinuity of Sport and Exercise Type During the COVID-19 Pandemic. An Exploratory Study of Effects on Mood. *Frontiers in Psychology*, 12(February), 1–10. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.622876>
- Ruseski, J. E. (2019). Sports Participation and Health. In P. Downward, B. Frick, B. R. Humphreys, T. Pawlowski, J. E. Russeski, & B. P. Soebbing (Eds.), *The SAGE Handbook of Sports Economics* (pp. 45–53). SAGE Publications Inc.
- Ruseski, J. E., Humphreys, B. R., Hallman, K., Wicker, P., & Breuer, C. (2014). Sport participation and subjective well-being: Instrumental variable results from german survey data. *Journal of Physical Activity and Health*, 11(2), 396–403. <https://doi.org/10.1123/jpah.2012-0001>
- Storm, R. K., Nielsen, C. G., & Asserhøj, T. L. (2017). *Events som motor: Hvordan kan sportsevents bruges som løftestang til at få flere til at dyrke idræt?* Idrættens Analyseinstitut. <https://www.idan.dk/vidensbank/downloads/events-som-motor-hvordan-kan-sportsevents-bruges-som-loefftestang-til-at-faa-flere-til-at-dyrke-idraet/2ee79f02-91b0-4a79-b77a-a7c800b80aec>

Weimar, D., Wicker, P., & Prinz, J. (2015). Membership in Nonprofit Sport Clubs: A Dynamic Panel Analysis of External Organizational Factors. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 44(3), 417–436. <https://doi.org/10.1177/0899764014548425>

Wicker, P., & Downward, P. (2017). Exploring spillovers between government quality and individual health production through sport and physical activity. *European Sport Management Quarterly*, 17(2), 244–264. <https://doi.org/10.1080/16184742.2016.1257038>

ABSTRACT

The Covid-19 pandemic had a significant impact on sports participation in Denmark. During the Danish lockdowns, the activity level dropped due to the closing of fitness centres, sports clubs, and facilities. However, some Danes took up sports in un-organized settings, by themselves or with (few) friends. Those who were active self-organised, and on their own before the pandemic were good at maintaining their activities. At the same time, those who were active in organised contexts were more likely to stop their sports activities. This article examines the consequences of the Covid-19 pandemic. It concludes that a differentiated sports sector where people are used to doing sports and physical activity in many different settings can prove beneficial in crises, such as during a pandemic.